

OSMAN ÖZARSLAN • Hafriyat

OSMAN ÖZARSLAN 1977 yılında Burdur'un Çavdır ilçesinde doğdu. İlkokulu burada okudu. İlkokuldan sonra esnaflık ve işçilik yaptı. Sonraki yıllarda siyasi görüşlerinden dolayı pek çok kez yargılandı. Ortaokulu ve liseyi Açık Öğretim'den tamamladı. 2005 yılında Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'nü kazandı. 2010 yılında aynı okulun Sosyoloji Bölümü'nde yüksek lisansa başladı. 2015'te yüksek lisansını, 2019 yılında da doktorasını tamamladı. Osmanlıca ve İngilizce biliyor. Değişik dönemlerde hakemli dergilerde, siyasi gazetelerde, fanzinlerde, bloglarda ve internet sitelerinde, ideoloji, politika, kültür yapıları ve filmler üzerine incelemeleri, denemeleri ve eleştirileri yayımlandı. Siyaset ve sosyoloji alanlarında kitapları bulunan Özarslan'ın, *Hovarda Âlemi: Taşrada Eğlence ve Erkeklik* (araştırma-inceleme, 2016) ve *Hafriyat* (roman, 2025) adlı kitapları İletişim Yayınları tarafından yayımlandı.

İletişim Yayınları 3522 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 633

ISBN-13: 978-975-05-3799-8

© 2025 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2025, İstanbul

EDİTÖR Duygu Çayırıcıoğlu

KAPAK ve KAPAK İLLÜSTRASYONU Seda Mit

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Funda Dörtkaş

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6

Bağcılar 34218 İstanbul · Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

OSMAN ÖZARSLAN

Hafriyat

Yaralarım benden önce de vardı...

– J. BOUSQUET

İÇİNDEKİLER

<i>İdam Gecesi</i>	9
<i>Sabahın Salâsı</i>	31
<i>Mutmainler</i>	37
<i>Gömlükler Savaşı</i>	61
<i>Dört Ölü Yıkığı</i>	77
<i>Terra Mater</i>	101
<i>Hayatın Kırışıkları</i>	125
<i>Simyacılar</i>	143
<i>Ütüle(r)</i>	155
<i>Hayaletler</i>	161
<i>Ecinniler</i>	179
<i>İki Defin</i>	185
<i>Genesis</i>	195

İdam Gecesi

Yargıçlar, senatörler, konsüller, danışmanlar, koruma birlikleri, bunların çocuklarını eğiten gramatikuslar, bu yüksek görevlilerin hizmetçileri ve süt anneler birer-ikişer Roma'ya gidip bir daha dönmeyince, kenti korumakla görevli sipahiler açlıktan ölmek için son atı yiyip bitirdiklerinde, kentten ayrılmaya karar verdiler. Kaderleri, geçimleri ve hatta bazılarının gönülleri de askerlerinkine bağlı olan fahişeler, nalbantlar ve semerciler de askerlerle birlikte yeni bir kent, yeni bir ordu, yeni bir kader aramak üzere yola koyuldular ve kenti terk ettiler. Yöneticiler ve askerlerin ardından şarap, et ve ekmek satan dükkânlar kapandı.

Kentin sabık komutanına Afrika'daki lejyonlardan hediye olarak gelen timsaha bakan asker, kentten ayrılmakta en fazla direnenlendendi. Ola ki, komutan geri gelir de timsahı bulamazsa diye derelerden kurbağa topladı, askerlerin kestiği atların derilerini, kemiklerini, bağırsaklarını timsaha yedirdi ama timsah, atlar tükenip askerler gittikten ve et satan dükkânların son kırıntılarını da tükettikten sonraki yirmi gün boyunca kurbağadan başka bir şey yiyemeyince,

yirmi sekizinci gün akşama kadar yeşil yeşil kustu, otuzuncu gün ise, fildişi karnını yukarı getirip böğüre böğüre öldü. Timsah ölünce, timsahın zimmetli olduğu askerin kaçmaktan başka bir çaresi kalmamış oldu.

Onları bazilikanın etrafındaki ağaçlara bakan ama yöneticiler gittiğinden beri yevmiyelerini alamayan bahçıvanlar takip etti. Bahçıvanların da gitmesiyle, bir zamanlar Roma'dan rahipler tarafından buraya bazilikanın açılışında getirilmiş olan Apollon'u temsil eden zeytinlerin ve Venüs'ü temsil eden defnelerin yaprakları, dalları, tıpkı yeni yeni ortalarda görülmeye başlayan Hıristiyan müminlerin saçları sakalları gibi birbirine karıştı.

Bahçıvanlarla birlikte meydancılar da gidince, toz tabakasının altında kaybolmak üzere olan mozaiklerin üstü son kalan birkaç çiftçi ailesinin çocukları için oyun alanı, başka bir memleket arayamayacak kadar yaşlılar ve meczuplar için pinekleme yeri haline geldi. Bir zamanlar güneşte altın gibi parlayan küfeki taşından bazilika binasının diplerinde kaya mantarları yeşermeye, onarılmayan çörlenlerden bazilikanın bedenine akan yağmur sularından binanın gövdesi pullanmaya başladı.

Zamanla, çalı süpürgesiyle ortalığı süpüren, saç sakalı birbirine girmiş ve kendilerine Pavlikiler diyen Hıristiyanların sayısı arttı. Pavlikiler, bazilika binasını onardılar, meydandaki mozaikleri Pagan Roma'nın dışlerini söker gibi tek tek söküp, o mozaiklerle, Hazreti Meryem'i başındaki haleyle ve kucağında yeni doğmuş İsa ile ya da Hazreti İsa'yı başındaki diken tacı ile çarımhta resmeden mozaikler yaptılar ve duvardaki diyonizos şölenlerini, titanların savaşlarını ve pagan ayinlerini resmeden fresk dizilerinin üstünü bu mozaiklerle örttüler.

Bazilika zamanla muhitin en büyük kiliselerinden birisi haline geldi. Pavlikiler gidip Fransiskanlar geldiğinde yeni-